

Bruxelles, den 20.5.2020
COM(2020) 380 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

EU's biodiversitetsstrategi for 2030

Naturen skal bringes tilbage i vores liv

1. BIODIVERSITET — BEHOVET FOR HURTIG HANDLING

Biodiversitet afspejler jordens ekstraordinære mangfoldighed af liv — fra de største regnskove til små parker og haver, fra blåhvalen til mikroskopiske svampe. Vi mennesker er en del af og afhængige af dette levende netværk — det giver os den mad, vi spiser, filtrerer det vand, vi drikker, og sørger for den luft, vi indånder. Naturen er lige så vigtig for vores mentale og fysiske helbred, som den er for vores samfunds evne til at håndtere globale forandringer, trusler mod sundheden og katastrofer. **Vi har brug for naturen i vores liv.**

Sundhed og modstandsdygtige samfund er afhængige af, at vi giver naturen den plads, den behøver. Den seneste covid-19-pandemi gør behovet for at beskytte og genoprette naturen endnu mere akut. Pandemien øger vores bevidsthed om forbindelsen mellem vores egen sundhed og økosystemernes sundhed. Den viser behovet for bæredygtige forsyningskæder og forbrugsmønstre, som ikke overskrider planetens grænser. Det afspejler det faktum, at risikoen for, at infektionssygdomme opstår og spredes, stiger i takt med, at naturen ødelægges¹. Beskyttelse og genopretning af biodiversitet og velfungerede økosystemer er derfor altafgørende for at **øge vores modstandsdygtighed og forebygge fremkomst og spredning af fremtidige sygdomme.**

Det vil være afgørende for Europas genopretning efter covid-19-krisen, at vi beskytter og genskaber naturen og holder den sund. Når økonomien genstartes, er det afgørende, at vi undgår at falde tilbage i skadelige gamle vaner og blive fastlåst i dem. Den europæiske grønne pagt — EU's vækststrategi — vil fungere som kompas for vores genopretning og sikre, at økonomien tjener mennesker og samfundet og giver mere tilbage til naturen, end den tager. **Biodiversitetens økonomiske betydning** er uomtvistelig. Industrien og virksomhederne har brug for gener, arter og økosystemtjenester til deres produktion, navnlig af medicin. Over halvdelen af det globale BNP er afhængig af naturen og de tjenester, den yder. De tre største økonomiske sektorer (byggeri, landbrug og føde- og drikkevareindustrien) er dybt afhængige heraf².

Bevaring af biodiversiteten har potentielt direkte økonomiske fordele for mange af økonomiens sektorer. Bevaring af marine bestande vil f.eks. kunne øge skaldyrsindustriens årlige overskud med mere end 49 mia. EUR, mens beskyttelse af vådområder langs kysterne vil kunne spare forsikringsbranchen for omkring 50 mia. EUR årligt ved at reducere tabene ved oversvømmelseskader³. Det overordnede forhold mellem fordele og omkostninger ved et effektivt generelt program for bevarelse af den tilbageværende vilde natur på verdensplan anslås at være mindst 100 til 1⁴. **Investeringer i naturkapital**, herunder genopretning af kulstofrige habitater og klimavenligt landbrug, ses som værende blandt de fem vigtigste finanspolitiske genopretningspolitikker, der har høje økonomiske multiplikatoreffekter og positive indvirkninger på klimaet⁵. Det vil

---

¹ Den Mellemlandsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) (2019), [Summary for policymakers of the global assessment report on biodiversity and ecosystem services of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services](#), s. 12, A.2.

² Det Verdensøkonomiske Forum (2020), [Why the Crisis Engulfing Nature Matters for Business and the Economy](#).

³ Barbier m.fl. (2018), [How to pay for saving biodiversity](#).

⁴ Balmford m.fl. (2002) [Economic reasons for conserving wild nature](#).

⁵ Hepburn m.fl. (2020) [Will COVID-19 fiscal recovery packages accelerate or retard progress on climate change?](#), Smith School Working Paper 20-02.

være vigtigt for EU at udnytte dette potentiale for at sikre velstand, bæredygtighed og modstandsdygtighed under genopretningen.

Biodiversitet er også afgørende for at passe på **EU's og verdens fødevarerikkerhed**. Biodiversitetstab truer vores fødevarerystemer⁶ og bringer vores fødevarerikkerhed og ernæring i fare. Biodiversitet understøtter også sund og næringsrig kost og forbedrer livet i landdistrikterne og landbrugets produktivitet⁷. Eksempelvis er mere end 75 % af de globale fødevarer afgrødetyper afhængige af dyrs bestøvning⁸.

Til trods for dette presserende moralske, økonomiske og miljømæssige imperativ **er naturen i krise**. De fem primære årsager til biodiversitetstab⁹ — ændringer i udnyttelsen af land- og havområder, overudnyttelse, klimaændringer, forurening og invasive ikkehjemmehørende arter — får naturen til hurtigt at forsvinde. Vi ser forandringerne dagligt: Betonblokke skyder op i grønne områder, uberørte naturområder forsvinder for øjnene af os, og flere arter end nogensinde er udryddelsestruede. I de sidste fire årtier er de globale bestande af vildtlevende dyr blevet 60 % mindre på grund af menneskelige aktiviteter¹⁰. Og næsten tre fjerdedele af jordens overflade er blevet ændret¹¹, så naturområder udgør en stadig mindre del af planeten.

Biodiversitetskrisen er uløseligt forbundet med klimakrisen. Klimaændringer fremskynder ødelæggelsen af naturen gennem tørke, oversvømmelser og skovbrande, mens naturtab og ikkebæredygtig udnyttelse af naturen er vigtige årsager til klimaændringer. Men ligesom kriserne er forbundne, er løsningerne det også. **Naturen er en meget vigtig allieret i bekæmpelsen af klimaændringerne**¹². Naturen regulerer klimaet, og naturbaserede løsninger¹³ som f.eks. beskyttelse og genopretning af vådområder, tørvemoser og kystøkosystemer eller sikring af bæredygtig forvaltning af skove, græsarealer og landbrugsjord vil være afgørende for reduktionen af skadelige emissioner og tilpasningen til klimaændringerne. Plantning af træer og udbredelse af grøn infrastruktur vil hjælpe os med at afkøle byerne og afbøde følgerne af naturkatastrofer.

Tab af biodiversitet og økosystemers sammenbrud er en de største trusler, menneskeheden står over for i de næste ti år¹⁴. De truer også vores økonomiske fundament, og **omkostningerne ved manglende handling** er høje og forventes at stige¹⁵. Verden har i årene 1997 til 2011 skønsmæssigt mistet 3,5-18,5 bio. EUR om året i økosystemtjenester på grund af ændringer af arealdækning og skønsmæssigt 5,5-10,5 bio. EUR årligt på grund af jordforringelse. Biodiversitetstab har navnlig resulteret i lavere

---

⁶ Det Verdensøkonomiske Forum (2020), [The Global Risks Report 2020](#).

⁷ Food and Agriculture Organization (2019) [State of the World's Biodiversity for Food and Agriculture](#).

⁸ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), s. 3, A1.

⁹ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), s. 17, B.10-B.14. Det Europæiske Miljøagentur (2019), [The European environment – state and outlook 2020](#).

¹⁰ Verdensnaturfonden (2018), [Living Planet Report - 2018: Aiming Higher](#).

¹¹ IPBES (2019), [Summary for policymakers](#), s. 4, A4.

¹² Idem.

¹³ <https://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs>.

¹⁴ Det Verdensøkonomiske Forum (2020), [The Global Risks Report 2020](#).

¹⁵ Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) (2019), [Biodiversity: Finance and the Economic and Business Case for Action](#).

høstudbytte og fiskefangster, øgede økonomiske tab fra oversvømmelser og andre katastrofer og tab af potentielle nye kilder til medicin¹⁶.

EU er klar til at udvise ambition for at vende biodiversitetstab og i sine handlinger gå foran med et godt eksempel på verdensplan samt hjælpe med at nå til enighed om vedtagelse af en forandringskabende global ramme for tiden efter 2020 ved den 15. partskonference under konventionen om den biologiske mangfoldighed. Dette bør bygge på en overordnet ambition om at sikre, **at alle verdens økosystemer inden 2050 er genoprettede, modstandsdygtige og tilstrækkeligt beskyttet**. Verden bør forpligte sig til at arbejde ud fra nettogevinstprincippet for at give mere tilbage til naturen, end den tager. Verden bør derfor forpligte sig til at undgå menneskeskabt udryddelse af arter — i det mindste der, hvor det kan undgås.

I denne strategi fastsættes det, hvordan Europa kan bidrage til at virkeliggøre dette. Som et delmål tilsigter den at sikre, at **biodiversiteten i Europa vil være på vej mod genopretning senest i 2030** til gavn for mennesker, planeten, klimaet og vores økonomi, hvilket er i tråd med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målsætningerne i Parisaftalen om klimaændringer. Strategien fokuserer på de fem hovedårsager til biodiversitetstab, fastsætter en styrket forvaltningsramme for at udfylde de resterende huller, sikrer fuld gennemførelse af EU's lovgivning og samler alle eksisterende bestræbelser. Denne strategi er dynamisk i ånd og handling. Den afspejler den kendsgerning, at **beskyttelse og genopretning af natur kræver mere end lovgivning alene**. Det vil kræve handling fra borgerne, virksomhederne, arbejdsmarkedets parter og forsknings- og videnssamfundet såvel som stærke partnerskaber på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk niveau. Denne strategi er i tråd med de ambitioner og tilsagn, der er givet i formand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer og i den europæiske grønne pagt.

Strategien, som er vedtaget midt under covid-19-pandemien, vil også indgå som en central del af EU's genopretningsplan. Den vil være afgørende for forebygge og opbygge modstandsdygtighed over for fremtidige udbrud af zoonoser og give øjeblikkelige forretnings- og investeringsmuligheder for genopretningen af EU's økonomi.

Alle nye initiativer og forslag vil blive understøttet af Kommissionens værktøjer til bedre regulering. På grundlag af offentlige høringer og indkredsningen af miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger vil konsekvensanalyserne bidrage til at sikre, at alle initiativer når de målsætninger, der er opstillet for dem, på den mest effektive og mindst byrdefulde måde og lever op til det grønne løfte om ikke at gøre skade.

2. BESKYTTELSE OG GENOPRETNING AF NATUREN I DEN EUROPÆISKE UNION

EU har retlige rammer, strategier og handlingsplaner for at beskytte og genoprette habitater og arter. Men beskyttelsen har været ufuldstændig, genopretningen har været beskedent, og gennemførelsen og håndhævelsen af lovgivningen har været utilstrækkelig¹⁷.

---

¹⁶ Idem.

¹⁷ [Midtvejsevaluering af EU's 2020-strategi for biodiversitet](#) (COM(2015) 478 og SWD(2015) 187), [Kvalitetskontrol af EU's naturlovgivning \(fugle- og habitatdirektiverne\)](#) (SWD(2016) 472), [Kvalitetskontrol af vandlovgivningen](#) (SWD(2019) 439).

For at biodiversiteten kan blive genoprettet inden 2030, er vi nødt til at øge indsatsen for at beskytte og genoprette naturen. Dette bør ske ved at forbedre og **udvide vores netværk af beskyttede områder** og ved at udvikle en ambitiøs **EU-naturgenopretningsplan**.

2.1. Et sammenhængende netværk af beskyttede områder

Der er større biodiversitet i beskyttede områder. Det nuværende netværk af retligt beskyttede områder, herunder strengt beskyttede områder, er imidlertid ikke tilstrækkeligt stort til at sikre biodiversiteten. Der er dokumentation for, at de mål, der er fastsat i konventionen om den biologiske mangfoldighed, er utilstrækkelige til at beskytte og genoprette naturen på tilfredsstillende vis¹⁸. Der er behov for en global indsats, og EU skal gøre en øget og bedre indsats for naturen og opbygge et reelt **sammenhængende transeuropæisk naturnet**.

Det er også nødvendigt at udvide de beskyttede områder af økonomiske hensyn. Undersøgelser af marine økosystemer viser, at hver euro, som investeres i beskyttede marine områder, vil give et afkast på mindst 3 euro¹⁹. Ligeså har kvalitetskontrollen af naturen²⁰ vist, at fordelene ved Natura 2000 skønsmæssigt ligger på mellem 200 og 300 mia. EUR om året. Netværkets investeringsbehov forventes at generere helt op til 500 000 yderligere job²¹.

Vi skal beskytte mere natur — for naturens og økonomiens skyld og for at støtte EU's genopretning efter covid-19-krisen. I denne ånd **bør mindst 30 % af landområderne og 30 % af havområderne i EU beskyttes**. Dette er et minimum på yderligere 4 % for landområder og 19 % for havområder sammenlignet med i dag²². Dette mål er fuldt ud på linje med det, der foreslås²³ som led i den globale ramme for biodiversitet efter 2020 (se afsnit 4).

Der bør her være særligt fokus på områder med høj biodiversitetsværdi eller -potentiale. De er de mest sårbare over for klimaændringer, og der bør tages særlig hånd herom i form af streng beskyttelse²⁴. For øjeblikket er kun 3 % af landområderne og mindre end 1 % af havområderne i EU strengt beskyttet. Vi må gøre en større indsats for at beskytte disse områder. I den ånd bør mindst en tredjedel af de beskyttede områder, hvilket vil

---

¹⁸ De globale [Aichimål for biodiversitet](#) består i, at de beskyttede områder skal dække 17 % på land og 10 % til havs, mens tallene fra videnskabelige undersøgelser varierer fra 30 % til 70 %. Se f.eks. [IPBES 2019](#).

¹⁹ Brander m.fl. (2015), [The benefits to people of expanding Marine Protected Areas](#).

²⁰ [Kvalitetskontrol af EU's naturlovgivning](#) (SWD(2016) 472).

²¹ Medlemsstaternes prioriterede aktionsplaner 2020. Mutafoglu m.fl. (2017), [Natura 2000 and Jobs: Scoping Study](#).

²² De seneste EU-27-statistikker ([den europæiske database over nationalt udpegede beskyttede områder](#)) fra 2019 og [Natura 2000-datasættet "ultimo 2018"](#). I dag er 26 % af EU's landområder beskyttet — 18 % inden for rammerne af Natura 2000 og 8 % under nationale ordninger. Ud af EU's have er 11 % beskyttet (8 % under Natura 2000 og 3 % under yderligere national beskyttelse). Bemærk: Offshorevindkraftprojekter vil være mulige, hvis bestemmelserne i den relevante miljø- og naturbeskyttelseslovgivning er overholdt.

²³ Nulversionen af den globale ramme for biodiversitet efter 2020 (CBD/WG2020/2/3), tilgængelig på <https://www.cbd.int/conferences/post2020/wg2020-02/documents>.

²⁴ Streng beskyttelse betyder ikke nødvendigvis, at området ikke er tilgængeligt for mennesker, men at naturlige processer i det væsentlige får lov til at være uforstyrrede for at respektere de økologiske vilkår i området.

sige **10 % af EU's landområder og 10 % af EU's havområder, strengt beskyttes**. Dette er også i tråd med den foreslåede globale ambition.

Det vil som en del af dette fokus på streng beskyttelse være afgørende at indkredse, kortlægge, overvåge og **strengt beskytte alle EU's resterende primær- og urskove**²⁵. Det vil også være vigtigt at slå til lyd herfor på globalt plan og sikre, at EU's tiltag ikke resulterer i afskovning i andre dele af verden. Primær- og urskove er de skovøkosystemer, der er bedst egnede til at fjerne kulstof fra atmosfæren og lagre betydelige kulstofmængder. Vigtige områder med andre kulstofrige økosystemer såsom tørvemoser, græsarealer, vådområder, mangroveskove og havgræsenge bør ligeledes strengt beskyttes, idet forventede skift i vegetationsbælterne tages i betragtning.

Medlemsstaterne skal være ansvarlige for at udpege yderligere beskyttede og strengt beskyttede områder²⁶. Disse udpegede områder kan enten supplere Natura 2000-nettet eller henhøre under nationale beskyttelsesordninger. Der skal foreligge klart definerede bevaringsmålsætninger og -foranstaltninger for alle beskyttede områder. Kommissionen vil i samarbejde med medlemsstaterne og Det Europæiske Miljøagentur i 2020 fremlægge kriterier og retningslinjer for indkredsning og udpegning af yderligere områder, herunder en definition af streng beskyttelse, og for passende forvaltningsplanlægning. Det vil i den forbindelse også blive angivet, hvordan områdebaserede bevaringsforanstaltninger og grønnere byer kan bidrage til at nå disse mål.

Målene gælder for EU som helhed og kan eventuelt opdeles efter EU's biogeografiske regioner og havområder eller på et mere lokalt plan. **Alle medlemsstater skal yde deres rimelige bidrag til indsatsen** baseret på objektive økologiske kriterier, idet det erkendes, at biodiversiteten i de enkelte lande har forskellig kvantitet og kvalitet. Der vil blive sat særlig fokus på beskyttelse og genopretning af tropiske og subtropiske skove, marine og terrestriske økosystemer i europæiske regioner i den yderste periferi grundet disses usædvanligt høje biodiversitetsværdi.

Dertil kommer, at et reelt sammenhængende og modstandsdygtigt transeuropæisk naturnet kræver, at der for at forebygge genetisk isolation etableres **økologiske korridorer**, som gør det muligt for arter at migrere og fremme sunde økosystemer. I den forbindelse bør investeringer i grønne og blå infrastrukturer²⁷ og samarbejde på tværs af medlemsstaterne fremmes og støttes, herunder gennem det europæiske territoriale samarbejde.

Kommissionen vil stile mod at nå til enighed med medlemsstaterne om kriterierne og vejledningen for yderligere udpegning inden udgangen af 2021. Medlemsstaterne vil følgelig have indtil ultimo 2023 til at vise betydelige fremskridt med hensyn til den retlige udpegning af nye beskyttede områder og integreringen af økologiske korridorer. Kommissionen vil på den baggrund inden 2024 vurdere, hvorvidt EU er på rette kurs mod at nå sit 2030-mål, eller om der er behov for mere effektive foranstaltninger, herunder EU-lovgivning.

---

²⁵ <https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml>

²⁶ Udpegningen af yderligere områder under Natura 2000 vil finde sted med EU-støtte til gennemførelsen og håndtægelsen.

²⁷ [Guidance on a strategic framework for further supporting the deployment of EU-level green and blue infrastructure](#) (SWD(2019) 193).

Endelig findes der i de **oversøiske lande og territorier** vigtige centrale lokaliteter for biodiversitet, som ikke er omfattet af EU's miljøregler. Kommissionen opfordrer de relevante medlemsstater til at overveje at indføre samme eller tilsvarende regler for disse lande og territorier.

Naturbeskyttelse: centrale tilsagn frem til 2030

1. Retligt beskytte minimum 30 % af EU's landområder og 30 % af EU's havområder og integrere økologiske korridorer som en del af et reelt transeuropæisk netværk.
2. Strengt beskytte mindst en tredjedel af EU's beskyttede områder, herunder alle EU's resterende primær- og urskove.
3. Effektivt forvalte alle beskyttede områder, fastlægge klare bevaringsmål og -foranstaltninger og overvåge disse på hensigtsmæssig vis.

2.2. En EU-naturgenopretningsplan: genopretning af økosystemer i land- og havområder

Det at beskytte den natur, vi har, vil ikke være nok til at bringe naturen tilbage i vores liv. For at vende biodiversitetstabet er verden nødt til at være mere ambitiøs med hensyn til genopretning af naturen. Europa vil gå i spidsen med en **ny EU-naturgenopretningsplan**.

Planen vil hjælpe med at forbedre sundheden i eksisterende og nye beskyttede områder og bringe en mangfoldig og modstandsdygtig natur tilbage i alle landskaber og økosystemer. Det betyder, at vi skal mindske presset på habitater og arter og sikre, at al brug af økosystemerne er bæredygtig. Det betyder også støtte til genopretning af natur, begrænsning af arealbefæstelse og byspredning samt håndtering af forurening og invasive ikkehjemmehørende arter. Planen vil skabe beskæftigelse, forene økonomiens og naturens vækst og bidrage til at sikre langsigtet produktivitet og værdi af naturkapitalen.

2.2.1. Styrkelse af EU's retlige ramme for genopretning af naturen

Den eksisterende EU-lovgivning pålægger allerede medlemsstaterne visse krav om genopretning af naturen²⁸. **Betydelige gennemførelses- og lovgivningsmæssige mangler står imidlertid i vejen for fremskridt.** F.eks. er medlemsstaterne ikke forpligtet til at have planer for genopretning af biodiversiteten. Der er ikke altid klare eller bindende mål eller tidsplaner og ingen definition af eller kriterier for genopretningen eller den bæredygtige brug af økosystemerne. Der er ej heller noget krav om omfattende kortlægning, overvågning eller vurdering af økosystemtjenester, økosystemers sundhed eller genopretningsindsatsen. Disse problemer forværres af manglende gennemførelse, som forhindrer, at målene i den eksisterende lovgivning kan nås²⁹. Der er brug for stærkere støtte til gennemførelse og håndhævelse. For at sikre, at der sættes skub i genopretningen af naturen både på land og til vands, at den øger EU's modstandsdygtighed og bidrager til afbødning af klimaændringer og tilpasning hertil som en central naturbaseret løsning, har denne strategi to indsatsområder:

²⁸ Især EU's [fugledirektiv](#) (2009/147/EF), [habitatdirektiv](#) (92/43/EØF), [vandrammedirektiv](#) (2000/60/EF), [oversvømmelsesdirektiv](#) (2007/60/EF) og [havstrategirammedirektiv](#) (2008/56/EF).

²⁹ Se [kvalitetskontrol af EU's naturlovgivning](#) (SWD(2016) 472) og [kvalitetskontrol af vandlovgivningen](#) (SWD(2019) 439). Se også afsnit 3.2 nedenfor.

- For det første vil Kommissionen i 2021 fremlægge forslag (der vil være genstand for en konsekvensanalyse) om retligt bindende **EU-mål for genopretning af naturen** med henblik på at genoprette forringede økosystemer, navnlig de som har det største potentiale for at optage og lagre kulstof og forebygge og reducere virkningerne af naturkatastrofer. Det vil blive indkredset, hvilke betingelser, der skal være opfyldt for at nå målene, og hvilke foranstaltninger, der er mest effektive for at nå dem. I konsekvensanalysen vil der også blive set på muligheden for en EU-dækkende metode til kortlægning, vurdering og opnåelse af en god tilstand i økosystemerne, så disse kan give fordele såsom klimaregulering, vandregulering, sund jord og bestøvning samt forebyggelse af og beskyttelse mod katastrofer.
- Kommissionen vil i den forbindelse anmode medlemsstaterne om at øge deres gennemførelse af den eksisterende lovgivning med klare frister og støtte dem heri. Den vil navnlig anmode medlemsstaterne om at sikre, at der inden 2030³⁰ **ikke længere sker en forringelse af bevaringsstatussen eller -tendensen** for alle beskyttede habitater og arter. Derudover vil medlemsstaterne skulle sikre, at mindst 30 % af de arter og habitater, der p.t. ikke har en gunstig status, befinder sig i denne kategori eller viser en meget positiv tendens. Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur vil i 2020 udstede en vejledning til medlemsstaterne i udvælgelse og prioritering af arter og habitater.

2.2.2. Tiltag for at bringe naturen tilbage i landbrugsområderne

Som vogtere af vores jord spiller landbrugerne en afgørende rolle for bevarelsen af biodiversiteten. De er blandt de første til at mærke konsekvenserne af biodiversitetstab, men er også blandt de første, der høster fordelene ved genopretningen. Biodiversitet hjælper dem med at give os **sikre, bæredygtige, næringsrige og prismæssigt overkommelige fødevarer** og giver dem den indkomst, de har brug for for at kunne trives og udvikles. De europæiske landbrugere er en vigtig del af EU's fremtid og skal fortsat være et socialt og økonomisk knudepunkt for mange samfund i Unionen.

Samtidig er visse landbrugsmetoder en af hovedårsagerne til den faldende biodiversitet. Det er derfor vigtigt at arbejde sammen med landbrugerne for at **støtte og motivere deres omstilling til fuldt ud miljøvenlige landbrugsmetoder**. Hvis agroøkosystemernes tilstand og diversitet forbedres, vil det øge sektorens modstandsdygtighed over for klimaændringer, miljørisici og socioøkonomiske chok, ligesom der vil blive skabt nye job inden for f.eks. økologisk landbrug, landboturisme og fritidsaktiviteter på landet.

For at støtte langsigtet bæredygtighed for både natur og landbrug vil strategien gå hånd i hånd med den nye **jord til bord-strategi** og den **nye fælles landbrugspolitik**, bl.a. gennem fremme af økoordinationer og resultatbaserede betalingsordninger. Kommissionen vil i gennemførelsen af biodiversitetsstrategien og fra jord til bord-strategien holde øje med fremskridt og forbedringer for så vidt angår fødevarer sikkerhed og landbrugernes indkomst. Kommissionen vil sikre, at de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik vurderes ud fra solide klima- og miljøkriterier, og at medlemsstaterne fastsætter eksplicite nationale værdier for de relevante mål i denne strategi og i fra jord til bord-strategien. Disse planer vil føre til mere bæredygtige praksisser såsom

³⁰ Habitater og arter oplistet i fugle- og habitatdirektiverne.

præcisionsjordbrug, økologisk landbrug, agroøkologi, skovlandbrug, permanente græsarealer med lav intensitet og strengere dyrevelfærdsstandarder.

Agerlandsfugle og insekter, navnlig bestøvere, er nøgleindikatorer for landbrugsøkosystemernes sundhedstilstand og af afgørende betydning for landbrugsproduktionen og fødevarer sikkerheden. Det alarmerende fald i deres antal skal vendes. Kommissionen vil som fastsat i jord til bord-strategien træffe foranstaltninger for at **reducere den samlede brug af og risikoen ved kemiske pesticider med 50 % inden 2030** og reducere brugen af mere farlige pesticider med 50 % inden 2030. Dette skal underbygges af en fuldstændig gennemførelse af EU's bestøverinitiativ³¹. Kommissionen vil inden udgangen af 2020 gennemgå initiativet og om nødvendigt foreslå yderligere foranstaltninger. Der er et presserende behov for at **genskabe meget forskelligartede landskabstræk på mindst 10 % af landbrugsarealerne** for at skabe plads til vilde dyr, planter, bestøvere og andet, der medvirker til naturlig skadedyrsregulering. Der er bl.a. tale om isolationsbælter, brakjord, der enten er eller ikke er i omdrift, hegn, ikkeproduktive træer, terrassemure og vandhuller. Dette hjælper med at øge kulstofbindingen, forebygge erosion og udpining af jorden, filtrere luft og vand og fremme klimatilpasningen. Dertil kommer, at mere biodiversitet ofte fører til en øget landbrugsproduktion. Medlemsstaterne vil skulle omsætte EU-målet på 10 % til en lavere geografisk målestok for at sikre sammenhæng mellem habitaterne, navnlig via instrumenter og strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i tråd med jord til bord-strategien og via gennemførelsen af habitatdirektivet. Fremskridtene hen imod målet vil blive konstant overvåget, og der vil om nødvendigt blive foretaget tilpasninger for at afbøde u hensigtsmæssige virkninger på biodiversiteten, fødevarer sikkerheden og landbrugernes konkurrenceevne.

Agroøkologi kan levere sunde fødevarer, samtidig med at produktiviteten opretholdes, jordens frugtbarhed og biodiversiteten øges, og fødevarer fodaftrykket reduceres. Især økologisk landbrug har et stort potentiale for både landbrugere og forbrugere. Sektoren skaber beskæftigelse og tiltrækker unge landbrugere. Økologisk landbrug giver også 10-20 % flere jobs pr. hektar end konventionelle landbrug og tilfører landbrugsprodukterne merværdi³². For at udnytte dette potentiale bedst muligt skal mindst **25 % af EU's landbrugsarealer dyrkes økologisk inden 2030**. Kommissionen vil ud over foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik fremlægge en handlingsplan for økologisk landbrug, som skal hjælpe medlemsstaterne med at fremme både udbud og efterspørgsel efter økologiske produkter. Forbrugernes tillid vil også blive sikret ved hjælp af oplysningskampagner og grønne offentlige udbud. Medlemsstaternes forskellige udgangspunkter og fremskridt vil blive taget i betragtning i gennemførelsen af den EU-dækkende agroøkologiske mål som fastsat i nærværende strategi og i jord til bord-strategien.

Udbredelsen af støtteforanstaltninger for skovlandbruget under udviklingen af landdistrikterne bør øges, da det i høj grad har potentiale for at komme biodiversiteten, mennesker og klimaet til gode.

Tilbagegangen i den **genetiske diversitet** skal også vendes, bl.a. ved at gøre det lettere at anvende traditionelle afgrøder og racer. Det vil også give sundhedsmæssige fordele gennem mere varieret og næringsrig kost. Kommissionen overvejer at gennemgå

³¹ [EU's bestøverinitiativ](#) (COM(2018) 395).

³² OECD (2016), [Farm Management Practices to Foster Green Growth](#).

markedsføringsreglerne for traditionelle afgrødetyper for således at bidrage til deres bevarelse og bæredygtige brug. Kommissionen vil også træffe foranstaltninger for at fremme registreringen af frøsorter, herunder til økologisk landbrug, og sikre lettere markedsadgang for traditionelle og lokalt tilpassende sorter.

2.2.3. *Håndtering af landinddragelse og genopretning af jordøkosystemer*

Jord er et af de mest komplekse økosystemer. Den er et habitat i sig selv og hjem for en utrolig mangfoldighed af organismer, som regulerer og kontrollerer vigtige økosystemtjenester såsom jordens frugtbarhed, næringsstofkredsløb og klimaregulering. **Jord er en uhyre vigtig ikkevedvarende ressource**, som er altafgørende for menneskers og økonomiens sundhed og for produktionen af fødevarer og nye lægemidler.

I EU har jordbundsforringelse alvorlige miljømæssige og økonomiske konsekvenser. Dårlig jordforvaltning såsom afskovning, overgræsning, ikkebæredygtig landbrug- og skovbrugspraksis, byggeri og arealbefæstelse er blandt de primære årsager til denne situation³³. Til trods for at arealbefæstelsen på det seneste har været aftagende, vil frugtbar jord fortsat gå tabt ved landinddragelse og byspredning³⁴. Virkningerne af erosion og tab af organisk kulstof i jorden bliver, når de lægges oven i klimaændringerne, stadig mere tydelige. Ørkendannelse er ligeledes en voksende trussel i EU³⁵.

Derfor er det afgørende at gøre en større indsats for at **beskytte jordens frugtbarhed, mindske jorderosion og øge jordens indhold af organisk materiale**. Det bør ske ved at indføre bæredygtig praksis for jordforvaltning, bl.a. som led i den fælles landbrugspolitik. Der er også brug for betydelige fremskridt med hensyn til at indkredse områder med forringet jordbund, fastlægge betingelserne for god økologisk tilstand for jord, indføre genopretningsmål og forbedre overvågningen af jordbundskvaliteten.

Kommissionen vil for at tackle disse problemer på en omfattende måde og opfylde EU's og internationale tilsagn om at sikre jordforringelsesneutralitet ajourføre **EU's temastrategi for jordbundsbeskyttelse**³⁶ i 2021. I den **handlingsplan for nulforurening** for luft, vand og jord, som Kommissionen efter planen skal vedtage i 2021, vil der også blive set på problemerne. Der vil blive sat fokus på arealbefæstelse og rehabilitering af forurenede erhvervsområder i den kommende strategi for bæredygtigt byggeri. En **mission inden for området sund jord og fødevarer** under Horisont Europa³⁷ vil bidrage til at udvikle løsninger til genopretning af sund jord og dens funktioner.

2.2.4. *Større, sundere og mere modstandsdygtige skove*

Skove er enormt vigtige for biodiversitet, klima og vandregulering, levering af fødevarer, medicin og materialer, kulstofbinding og -lagring, jordstabilisering samt rensning af luft og vand. De er også et naturligt sted for fritidsaktiviteter og læring om naturen.

---

³³ Det Europæiske Miljøagentur (2019), [EEA Signals 2019: Land and Soil in Europe](#).

³⁴ Det Europæiske Miljøagentur og Swiss Federal Office for the Environment (FOEN) (2016), [Urban sprawl in Europe](#).

³⁵ Den Europæiske Revisionsret (2018), [Combating desertification in the EU: a growing threat in need of more action](#), særberetning nr. 33/2018.

³⁶ [Temastrategi for jordbundsbeskyttelse](#) (COM(2006) 231).

³⁷ Horisont Europas missionsområde vedrørende [sund jord og fødevarer](#).

Skovbrugere spiller en central rolle med hensyn til at sikre en bæredygtig skovforvaltning og genoprette og bevare biodiversiteten i skovene.

EU skal — ud over strengt at beskytte alle resterende primær- og urskove — **øge skovenes kvantitet, kvalitet og modstandsdygtighed**, navnlig over for brande, tørke, skadegørere, sygdomme og andre trusler, som sandsynligvis vil vokse i takt med klimaændringerne. Alle skove skal bevares i sund tilstand, hvis de skal opretholde deres funktion for biodiversiteten og klimaet. Mere modstandsdygtige skove kan støtte en mere modstandsdygtig økonomi. De spiller også en vigtig rolle med hensyn til at levere materialer, produkter og tjenester, som er af stor betydning for den cirkulære bioøkonomi.

Kommissionen vil for at muliggøre dette i 2021 fremsætte forslag om en særlig **EU-skovstrategi**, der er i tråd med vores mere generelle biodiversitets- og klimaneutralitetsambitioner. Den vil indeholde en køreplan for **plantning af mindst 3 milliarder yderligere træer i EU inden 2030** i fuld overholdelse af de økologiske principper. Dette vil skabe store beskæftigelsesmuligheder knyttet til indsamling og dyrkning af frø, plantning af spirer og overvågning af deres udvikling. Plantning af træer er særlig gavnlig i byer, mens den i landdistrikter kan fungere godt sammen med skovlandbrug, landskabstræk og øget kulstofbinding. Sideløbende vil Kommissionen fortsat arbejde sammen med medlemsstaterne om at sikre, at EU er tilstrækkeligt udrustet til at forebygge og bekæmpe store skovbrande, som i alvorlig grad kan skade skovenes biodiversitet.

Skovrejsning, genplantning af skov og plantning af træer, som skal støtte genopretningen af biodiversiteten og økosystemerne, vil blive fremmet gennem de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og Samhørighedsfonden. Den nye **europæiske platform for grønnere byer**³⁸ vil også være med til at fremme plantning af træer i byer, herunder via LIFE-programmet.

Den andel af skovområder, der er omfattet af forvaltningsplanerne, bør dække alle forvaltede offentlige skove og et stigende antal private skove, og biodiversitetsvenlig praksis såsom skovforvaltning i bedre harmoni med naturen bør fortsætte og videreudvikles. Kommissionen vil til støtte herfor udarbejde retningslinjer for biodiversitetsvenlig praksis inden for skovrejsning, genplantning af skov og skovforvaltning i bedre harmoni med naturen. Dette vil ske sideløbende med den nye EU-skovstrategi.

Kommissionen vil for bedre at kunne danne sig et billede af de europæiske skoves sundhed arbejde sammen med andre dataudbydere om videreudvikling af **skovinformationssystemet for Europa**. Dette vil hjælpe med at udarbejde ajourførte vurderinger af de europæiske skoves tilstand og knytte alle EU's webplatforme for skovdata sammen. Dette vil også være en del af EU's skovstrategi.

2.2.5. Win-win-løsninger inden for energiproduktion

Dekarbonisering af energisystemet er afgørende for klimaneutralitet såvel som EU's genopretning efter covid-19-krisen og langsigtet velstand. Mere energi fra bæredygtige vedvarende kilder vil være afgørende for at bekæmpe klimaændringer og

---

³⁸ Se afsnit 2.2.8.

biodiversitetstab. EU vil prioritere løsninger som f.eks. havenergi, offshore-vindkraft, der også giver mulighed for genopretning af fiskebestande, solcelleparker, der giver biodiversitetsvenligt jorddække, og bæredygtig bioenergi.

For at afbøde klima- og miljø- og klimamæssige risici skabt af den øgede brug af visse kilder til bioenergi indeholder det reviderede direktiv om vedvarende energi³⁹ styrkede bæredygtighedskriterier. Det fremmer ligeledes skiftet til avancerede biobrændstoffer baseret på restprodukter og affald, der ikke kan genbruges eller genanvendes. Denne tilgang bør fortsætte for alle former for bioenergi. Anvendelsen af hele træer og fødevarer- og foderafgrøder til energiproduktion bør, uanset om de produceres i EU eller importeres, mindskes mest muligt.

For bedre at forstå og holde øje med de potentielle klima- og biodiversitetsrisici foretager Kommissionen en vurdering af den **europæiske og globale efterspørgsel efter og udbud af biomasse** og den dertil knyttede bæredygtighed⁴⁰. Kommissionen vil som en del af denne øgede ambition om at beskytte og genoprette skovøkosystemerne inden udgangen af 2020 offentliggøre resultaterne af dette arbejde vedrørende brug af skovbiomasse til energiproduktion. Dette vil danne grundlag for Kommissionens politiske beslutningstagning, herunder den eventuelle gennemgang og revision af ambitionsniveauet i direktivet om vedvarende energi, emissionshandelssystemet og forordningen om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF), der er planlagt i 2021.

Kommissionen vil i 2021 i overensstemmelse med direktivet om vedvarende energi også udvikle operationel vejledning om de **nye bæredygtighedskriterier for skovbiomasse til energiformål**⁴¹. I 2021 vil den ligeledes gennemgå data om biobrændstoffer med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen og fastsætte en køreplan for deres gradvise udfasning inden 2030.

Den overordnede målsætning er at sikre, at EU's retlige ramme for bioenergi er i overensstemmelse med de øgede ambitioner i den europæiske grønne pagt.

2.2.6. *Genopretning af de marine økosystemers gode miljøtilstand*

Genoprettede og velbeskyttede marine økosystemer giver kystsamfundene og EU som helhed betydelige sundhedsmæssige, sociale og økonomiske fordele. Behovet for en styrket indsats er så meget desto mere akut, eftersom den globale opvarmning forværrer biodiversitetstab i de marine og kystnære økosystemer i alvorlig grad⁴².

Genopretning af de marine økosystemers "gode miljøtilstand", bl.a. ved etablering af strengt beskyttede områder, skal omfatte kulstofrige økosystemer samt vigtige gyde- og opvækstområder. Nogle af de måder, vi i dag anvender havene på, bringer fødevarer sikkerheden, fiskernes levebrød og fiske- og skaldyrsektoren i fare. **Havets ressourcer skal høstes på en bæredygtig måde, og der skal være nultolerance over for ulovlig praksis.** I den forbindelse er en fuldstændig gennemførelse af EU's fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og fugle- og habitatdirektiverne helt afgørende.

³⁹ [Direktiv \(EU\) 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder.](#)

⁴⁰ [JRC Biomass Assessment Study.](#)

⁴¹ Artikel 29 i EU's direktiv om vedvarende energi (direktiv 2018/2001).

⁴² Se f.eks. Intergovernmental Panel on Climate Change (2019), [Special Report on the Ocean and the Cryosphere in a Changing Climate.](#)

Anvendelsen af en økosystembaseret tilgang til forvaltning under EU-lovgivningen⁴³ vil reducere de negative indvirkninger af fiskeri, udvindingsaktiviteter og andre menneskelige aktiviteter, navnlig når det gælder følsomme arter og havbundshabitater. Til støtte herfor bør de **nationale maritime fysiske planer**, som medlemsstaterne skal fremlægge i 2021, sigte mod at dække alle maritime sektorer og aktiviteter såvel som områdebaserede foranstaltninger til bevarelse og forvaltning⁴⁴. Kommissionen vil senest i 2021 også foreslå en **ny handlingsplan for bevarelse af fiskeressourcer og beskyttelse af de marine økosystemer**. Hvis det er nødvendigt, vil der blive truffet foranstaltninger for at begrænse brugen af de fiskeredskaber, der er mest skadelige for biodiversiteten, bl.a. for havbunden. Der vil også blive set på, hvordan brugen af bundslæbende fiskeredskaber kan forenes med biodiversitetsmålene, eftersom fiskeri med disse redskaber er den aktivitet, der skader havbunden mest. Det skal gøres på en måde, der er retfærdig for alle. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond bør også støtte omstillingen til mere selektive og mindre skadelige fisketeknikker.

Sunde fiskebestande er afgørende for fiskernes langsigtede velstand, vores haves sundhed og biodiversiteten. Det gør det så meget desto vigtigere at opretholde eller mindske fiskeridødeligheden til niveauerne for **maksimalt bæredygtigt udbytte eller lavere niveauer**. Dette vil bidrage til at nå en sund alders- og størrelsesfordeling hos fiskebestandene.

Bifangsten af arter, der er truet af udryddelse, skal være elimineret eller reduceret til et niveau, der giver mulighed for fuld genopretning. Dette bør også være tilfældet for bestande, der har dårlig bevaringsstatus eller ikke har en god miljøtilstand. Endvidere skal bifangsten af andre arter⁴⁵ elimineres eller, hvis det ikke er muligt, minimeres, således at den ikke truer deres bevaringsstatus. Indsamlingen af data om bifangster for alle følsomme arter skal intensiveres.

Desuden skal der fastlægges **fiskeriforvaltningsforanstaltninger** i alle beskyttede havområder i overensstemmelse med klart definerede bevaringsmålsætninger på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.

2.2.7. Genopretning af ferskvandsøkosystemer

EU's retlige ramme for vand er ambitiøs, men gennemførelsen halter, og håndhævelsen skal optrappes⁴⁶. Der er brug for at større indsats for at **genoprette ferskvandsøkosystemerne og flodernes naturlige funktioner**, hvis målsætningerne i vandrammedirektivet skal nås. Det kan gøres ved at fjerne eller tilpasse barrierer, der forhindrer, at migrerende fisk kan passere, og forbedre gennemstrømningen af vand og sedimenter. For at gøre dette til virkelighed vil **mindst 25 000 km floder senest i 2030 blive genoprettet til en tilstand med frit løb**⁴⁷ ved først og fremmest at fjerne utidssvarende barrierer og genskabe flodsletter og vådområder. Kommissionen vil i

⁴³ Den fælles fiskeripolitik, [havstrategirammedirektivet](#) (2008/56/EF) og [direktivet om maritim fysisk planlægning](#) (2014/89/EU).

⁴⁴ Kommissionen vil senest i marts 2022 aflægge rapport om gennemførelsen af direktivet om maritim fysisk planlægning, herunder om anvendelsen af økosystembaseret forvaltning.

⁴⁵ Beskyttet i henhold til international ret og EU-ret.

⁴⁶ [Kvalitetskontrol af vandlovgivningen](#) (SWD(2019) 439). [Evaluering af direktivet om rensning af byspildevand](#) (SWD(2019) 700).

⁴⁷ Målet på 25 000 km er baseret på Kommissionens vurdering af, hvad der er opnåeligt i EU inden 2030.

samråd med alle relevante myndigheder⁴⁸ i 2021 yde teknisk bistand og støtte til medlemsstaterne i deres indkredsning af områder og mobilisering af finansiering. Medlemsstaternes myndigheder bør revurdere tilladelser til vandindvinding og opmagasinerings af vand for at indføre økologisk vandføring og således opnå en god tilstand eller et godt potentiale for alt overfladevand og god status for alt grundvand senest i 2027 som krævet i vandrammedirektivet⁴⁹. Kommissionen vil i den forbindelse yde teknisk bistand til medlemsstaterne senest i 2023.

Overordnet set kan storstilede investeringer i genopretning af floder og flodsletter⁵⁰ give genopretningssektoren og de lokale socioøkonomiske aktiviteter såsom turisme og fritidsaktiviteter en ordentlig økonomisk saltvandsindsprøjtning. Samtidig kan disse investeringer forbedre vandreguleringen, beskyttelsen mod oversvømmelse og yngleområderne for fisk og hjælpe med at fjerne næringsstofforureningen.

2.2.8. Grønnere byområder og bynære områder

Grønne byområder, fra parker og haver til grønne tage og bylandbrug, giver mennesker mange forskellige fordele. De giver ligeledes muligheder for virksomhederne og et tilflugtssted for naturen. De reducerer luft-, vand- og støjforurening, ligesom de beskytter mod oversvømmelse, tørke og hedeølger og opretholder en forbindelse mellem mennesker og naturen⁵¹.

De seneste nedlukninger grundet covid-19-pandemien har vist os, **hvor værdifulde grønne byområder er for vores fysiske og mentale velbefindende**. Om end beskyttelsen af visse grønne byområder er øget⁵², taber de grønne områder ofte terræn i konkurrencen om jord, da antallet af EU-borgere, der bor i byområder, fortsat vokser.

Denne strategi sigter mod at vende disse tendenser og standse tabet af grønne byøkosystemer. Fremme af sunde økosystemer, grøn infrastruktur og naturbaserede løsninger bør systematisk integreres i byplanlægningen, herunder i offentlige rum, infrastruktur og udformningen af bygninger og deres omgivelser.

For at bringe naturen tilbage til byerne og belønne samfundenes indsats opfordrer Kommissionen byer med mindst 20 000 indbyggere til at udvikle ambitiøse **planer for grønnere byer** inden udgangen af 2021. Dette bør omfatte foranstaltninger, der skal skabe biologisk mangfoldige og tilgængelige byskove, -parker og -haver, bylandbrug, grønne tage og vægge samt træer, enge og grønne hegn i byerne. De bør hjælpe med at forbedre forbindelserne mellem grønne områder, eliminere brugen af pesticider, begrænse overdreven græsslåning i byområder og anden praksis, der skader biodiversiteten. Sådanne planer kan mobilisere politiske, reguleringsmæssige og finansielle redskaber.

---

⁴⁸ I retningslinjerne vil en lang række emner blive taget i betragtning, herunder vandkraftproduktion, oversvømmelsesstyring, vandforsyning, landbrug og sejlbarehed.

⁴⁹ Disse foranstaltninger bør planlægges i den tredje runde vandområdeplaner, som medlemsstaterne skal vedtage i 2021 i henhold til vandrammedirektivet.

⁵⁰ [Kvalitetskontrol af vandlovgivningen](#) (SWD(2019) 439),

⁵¹ [EnRoute project](#).

⁵² Der findes 11 000 Natura 2000-lokaliteter i byerne eller delvis inden for byerne, og de udgør 15 % af det samlede område, som Natura 2000-nettet dækker.

Kommissionen vil for at fremme dette arbejde i 2021 etablere en **EU-plattform for grønnere byer** under en ny aftale om grønne byer⁵³ indgået med byer og borgmestere. Dette vil ske i tæt samarbejde med den europæiske borgmesterpagt. Planerne for grønnere byer vil spille en central rolle, når vinderne af Europas miljøhovedstad 2023 og European Green Leaf 2022 skal findes.

Kommissionen vil støtte medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder gennem teknisk vejledning og bidrage til at mobilisere finansiering og kapacitetsopbygning. Den vil ligeledes afspejle disse målsætninger i **den europæiske grønne klimapagt**.

2.2.9. Mindskelse af forurening

Forurening er en af de vigtigste årsager til tab af biodiversitet, og det har skadelige virkninger for vores sundhed og for miljøet. Selv om EU råder over solide retlige rammer til at mindske forureningen, er der stadig behov for en større indsats. Biodiversiteten lider under udledning af næringsstoffer, kemiske pesticider, lægemidler, farlige kemikalier, by- og industrispildevand og andet affald, herunder plast. Alle disse former for pres på biodiversiteten skal reduceres.

Som led i Kommissionens målsætning om nulforurening for et giftfrit miljø vil der blive fremlagt en ny EU-kemikaliestrategi for bæredygtighed sammen med en **handlingsplan for nulforurening for vand, luft og jord**.

Kommissionen vil også fremme målet om nulforurening fra kvælstof- og fosforudledninger fra gødningsstoffer ved at reducere tabet af næringsstoffer med mindst 50 % og samtidig sikre, at der ikke sker en forringelse af jordens frugtbarhed. Dette vil medføre en reduktion i anvendelsen af gødning på mindst 20 %. Dette opnås ved at gennemføre og håndhæve den relevante miljø- og klimalovgivning fuldt ud, ved sammen med medlemsstaterne at fastlægge den reduktion af næringsstofbelastningen, der er nødvendig for at nå disse mål, ved at anvende afbalanceret gødskning og bæredygtig forvaltning af næringsstoffer og ved at forvalte kvælstof og fosfor bedre gennem hele deres livscyklus. Med dette for øje vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne udarbejde en handlingsplan for integreret forvaltning af næringsstoffer i 2022. Jord til bord-strategien vil fokusere på at mindske brugen af og risikoen ved pesticider og støtte en bredere gennemførelse af integreret bekæmpelse af skadegørere⁵⁴. Som led heri **vil miljørisikovurderingen af pesticider blive styrket**. Det miljømæssige pres som følge af plastforurening afbødes navnlig via gennemførelsen af den europæiske strategi for plast⁵⁵ og handlingsplanen for den cirkulære økonomi⁵⁶.

Kommissionen vil udvikle et sæt indikatorer for gradvis nedbringelse af forureningen og vil fastlægge referencescenarier for at bidrage til at overvåge fremskridt. Det miljømæssige pres som følge af forurening fra havaffald og undervandsstøj behandles i havstrategirammedirektivet.

---

⁵³ [The Green City Accord](#).

⁵⁴ [Direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider](#) (2009/128/EF).

⁵⁵ [En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi](#) (COM(2018) 28).

⁵⁶ [En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa](#) (COM(2020) 98).

2.2.10. Bekæmpelse af invasive ikkehjemmehørende arter

Invasive ikkehjemmehørende arter kan i betydelig grad undergrave indsatsen for at beskytte og genoprette naturen. Ud over at påføre naturen og økonomien stor skade fremmer mange invasive ikkehjemmehørende arter også udbrud og spredning af smitsomme sygdomme, som udgør en trussel mod mennesker og vilde dyr og planter⁵⁷. Omfanget af udsætning af invasive ikkehjemmehørende arter er steget i de seneste år. Ud af de 1 872 arter, der nu betragtes som truede i Europa, er 354 truet af invasive ikkehjemmehørende arter. Uden effektive kontrolforanstaltninger vil invasionshastigheden og de risici, som det medfører for vores natur og sundhed, fortsat stige.

Gennemførelsen af **EU's forordning om invasive ikkehjemmehørende arter**⁵⁸ og anden relevant lovgivning og andre relevante internationale aftaler skal også optrappes. Dette bør tage sigte på at minimere og om muligt eliminere indførsel og etablering af ikkehjemmehørende arter i EU's miljø. Målet er at forvalte etablerede invasive ikkehjemmehørende arter og **reducere antallet af de arter på rødlisten, som trues heraf, med 50 %**⁵⁹.

EU's naturgenopretningsplan: centrale tilsagn frem til 2030

1. Der skal foreslås retligt bindende EU-mål for genopretning af naturen i 2021 med forbehold af en konsekvensanalyse. Senest i 2030 skal betydelige områder med skadede og kulstofrige økosystemer være genoprettet, habitater og arter må ikke vise nogen forringelse af bevaringsstatussen eller -tendensen, og for mindst 30 % af disse arter og habitater skal der være opnået en gunstig bevaringsstatus eller i det mindste en positiv udvikling.
2. Tilbagegangen i bestøvere skal være vendt.
3. Risikoen ved og brugen af kemiske pesticider skal være mindsket med 50 %, og brugen af mere farlige pesticider skal være mindsket med 50 %.
4. Mindst 10 % af landbrugsarealet skal bestå af landskabstræk, som fremmer en høj diversitet.
5. Mindst 25 % af landbrugsjorden skal være benyttet til økologisk landbrug, og udnyttelsen af agroøkologiske metoder skal være øget betydeligt.
6. Der skal være plantet tre milliarder nye træer i EU under fuld overholdelse af de økologiske principper.
7. Der skal være gjort betydelige fremskridt med oprensning af lokaliteter med jordbundsforurening.
8. Mindst 25 000 km floder skal være genoprettet som fritflydende.
9. Antallet af de arter på rødlisten, som trues af invasive ikkehjemmehørende arter, skal være reduceret med 50 %.
10. Tabet af næringsstoffer fra gødning skal være reduceret med 50 %, hvilket skal have ført til en reduktion i anvendelsen af gødning på mindst 20 %.
11. Byer med mindst 20 000 indbyggere skal have en ambitiøs plan for grønnere byer.
12. Der må ikke anvendes kemiske pesticider i følsomme områder såsom grønne byområder i EU.

⁵⁷ Se f.eks.: Hulme P. (2014). [Invasive species challenge the global response to emerging diseases](#), *Trends in parasitology* (2014) Vol. 30, Issue 6; Duscher m.fl. (2017).

⁵⁸ [Forordning \(EU\) nr. 1143/2014 om invasive ikkehjemmehørende arter](#).

⁵⁹ [Den Internationale Union for Naturbevarelses rødliste](#) (IUCN).

13. De negative virkninger for følsomme habitater, herunder havbundshabitater, som fiskeri og udvindingsaktiviteter medfører, skal være reduceret væsentligt for at opnå en god miljøtilstand.
14. Bifangsten af arter skal være elimineret eller reduceret til et niveau, der giver mulighed for genopretning og bevarelse.

3. MULIGGØRELSE AF GENNEMGRIBENDE FORANDRINGER

3.1. En ny forvaltningsramme

I EU findes der i øjeblikket ingen omfattende forvaltningsramme til at styre gennemførelsen af de biodiversitetstilsagn, som man er blevet enige om på nationalt, europæisk eller internationalt plan. For at afhjælpe denne mangel vil Kommissionen indføre **en ny europæisk forvaltningsramme for biodiversitet**. Dette vil bidrage til at kortlægge forpligtelser og tilsagn og udarbejde en køreplan for gennemførelse heraf.

Som led i den nye ramme vil Kommissionen indføre en overvågnings- og revisionsmekanisme. Dette vil omfatte et **entydigt sæt af aftalte indikatorer** og vil gøre det muligt at foretage regelmæssige vurderinger af fremskridtene og om nødvendigt at angive korrigerende foranstaltninger. Denne mekanisme vil indgå i revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne, og den vil bidrage til det europæiske semester.

Den nye forvaltningsramme vil sikre, at alle relevante aktører påtager sig medansvaret og medejerskabet for at opfylde EU's biodiversitetstilsagn. Den vil støtte opbygning af administrativ kapacitet, gennemsigtighed, dialog med interessenter og deltagerorienteret forvaltning på forskellige niveauer.

Kommissionen vil i 2023 vurdere egnetheden af denne tilgang, og hvilke fremskridt der er gjort i den forbindelse, og overveje, om der er behov for en retligt bindende tilgang til forvaltning.

3.2. Optrapning af gennemførelsen og håndhævelsen af EU's miljølovgivning

Al miljølovgivning beror på korrekt gennemførelse og håndhævelse. I løbet af de sidste 30 år har EU indført en solid lovgivningsmæssig ramme til beskyttelse og genoprettelse af sin naturkapital. De seneste evalueringer viser imidlertid, at gennemførelsen i marken halter bagefter, selv om lovgivningen er egnet til formålet⁶⁰. Dette har dramatiske konsekvenser for biodiversiteten og er forbundet med betydelige økonomiske omkostninger⁶¹. **Den fulde gennemførelse og håndhævelse af EU's miljølovgivning er derfor kernen i denne strategi**, hvor politisk støtte og finansielle og menneskelige ressourcer skal prioriteres.

Hvad angår fugle- og habitatdirektiverne vil håndhævelsen have fokus på færdiggørelse af Natura 2000-nettet, en effektiv forvaltning af alle lokaliteter, bestemmelserne om beskyttelse af arter samt arter og habitater, for hvilke der er konstateret faldende tendenser. Kommissionen vil også sikre, at miljørelateret lovgivning med indvirkning på

⁶⁰ Se rapporten [The State of Nature in the EU](#) (COM (2015) 219).

⁶¹ [Omkostningerne ved en manglende gennemførelse anslås til 50 mia. EUR om året.](#)

biodiversiteten⁶² gennemføres og håndhæves bedre og om nødvendigt gennemgås og revideres.

Kommissionen vil søge at opnå en **bedre sikring af overholdelsen** ved at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne og europæiske netværk af miljøagenter, inspektører, revisorer, politi, anklagere og dommere.

Desuden vil Kommissionen støtte civilsamfundets rolle som overvågningsorgan for overholdelse og vil samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre enkeltpersoners og NGO'ers adgang til domstolsprøvelse ved nationale domstole i miljøspørgsmål. Kommissionen vil også udvide NGO'ers søgsmålskompetence ved at foreslå **en revision af Århusforordningen**⁶³.

3.3. Udbygning af en integreret tilgang for hele samfundet

3.3.1. Erhvervslivets støtte til biodiversitet

Som led i den partnerskabsånd, der kendetegner denne strategi, skal alle dele af økonomien og samfundet spille deres rolle. Industrien og erhvervslivet har en indvirkning på naturen, men de står også for de vigtige innovationer og partnerskaber og den vigtige ekspertise, der kan bidrage til at modvirke tabet af biodiversitet.

Kommissionen vil i 2021 fremsætte et nyt initiativ om **bæredygtig virksomhedsledelse** for at sikre, at miljømæssige og sociale interesser integreres fuldt ud i virksomhedsstrategierne. Dette initiativ, der kan være i form af et lovgivningsforslag, vil fokusere på menneskerettigheder og miljømæssig diligenspligt og rettidig omhu i alle de forskellige økonomiske værdikæder på en forholdsmæssig måde alt efter virksomhedernes størrelse⁶⁴. Dette vil bidrage til at sørge for, at aktionærernes og interessenternes interesser er i fuld overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i denne strategi. Desuden iværksatte Kommissionen i 2020 en revision af virksomhedernes indberetningsforpligtelser i henhold til **direktivet om ikkefinansiel rapportering**⁶⁵ med henblik på at forbedre kvaliteten af og anvendelsesområdet for offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger, herunder om miljøaspekter såsom biodiversitet.

Gennem sine eksisterende platforme⁶⁶ vil Kommissionen medvirke til at opbygge en **europæisk virksomhedsbevægelse til fordel for biodiversitet**, idet den henter inspiration fra nylige initiativer⁶⁷ og gør denne bevægelse til en integreret del af den europæiske klimapagt. Der vil blive lagt særlig vægt på foranstaltninger, der tilskynder til og fjerner hindringer for udbredelsen af naturbaserede løsninger, da disse løsninger kan skabe betydelige forretnings- og beskæftigelsesmuligheder i forskellige sektorer⁶⁸, og de er nøglen til innovation i forbindelse med økonomiske eller samfundsmæssige behov, som er afhængige af naturen.

⁶² F.eks. direktiverne om vurdering af indvirkningen på miljøet (2014/52/EU), om strategisk miljøvurdering (2001/42/EF), om miljøansvar (2004/35/EF) og om miljøkriminalitet (2008/99/EF).

⁶³ <https://ec.europa.eu/environment/aarhus/>.

⁶⁴ [Study on due diligence requirements through the supply chain – Final Report](#) (Undersøgelse af krav til den nødvendige omhu gennem forsyningskæden — Endelig rapport).

⁶⁵ [Direktiv 2014/95/EU om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder](#).

⁶⁶ F.eks. [EU-plattformen for erhverv og biodiversitet \(B@B\)](#).

⁶⁷ Se f.eks. [Business for Nature](#) og [One Planet Business for Biodiversity](#).

⁶⁸ BenDor T. m.fl. (2015), [Estimating the Size and Impact of the Ecological Restoration Economy](#).

3.3.2. Investeringer, prissætning og beskatning

Det vil kræve betydelige offentlige og private investeringer på nationalt plan og EU-plan at modvirke tab af biodiversitet og genoprette økosystemer. Dette vil betyde, at alle relevante EU-programmer og -finansieringsinstrumenter skal udnyttes bedst muligt. Kommissionen vil styrke sin **ramme for biodiversitetssikring**⁶⁹, bl.a. ved på passende vis at anvende de kriterier, der er fastsat i EU-taksonomien, med henblik på at sikre, at EU's midler støtter biodiversitetsvenlige investeringer.

For at opfylde behovene i denne strategi, herunder investeringsprioriteringer for Natura 2000 og grøn infrastruktur, bør der **frigøres mindst 20 mia. EUR om året**⁷⁰, som **øremærkes naturen**. Dette vil kræve mobilisering af private og offentlige midler på nationalt plan og EU-plan⁷¹, herunder gennem en række forskellige programmer i det næste langsigtede EU-budget. Eftersom naturgenopretning vil yde et væsentligt bidrag til klimamålene, vil en betydelig del af de 25 % af EU-budgettet, der er afsat til klimaindsatsen, desuden blive investeret i biodiversitet og naturbaserede løsninger.

Inden for rammerne af InvestEU vil der blive etableret et specifikt initiativ vedrørende naturkapital og cirkulær økonomi, som skal mobilisere mindst 10 mia. EUR i løbet af de næste 10 år på grundlag af offentlig/privat blandet finansiering. Natur og biodiversitet er også en prioritet i forbindelse med den europæiske grønne pagts investeringsplan. For at bidrage til at frigøre de nødvendige investeringer skal EU give investorerne en sikkerhed på lang sigt og bidrage til at integrere bæredygtighed i det finansielle system. EU's **taksonomi for bæredygtig finansiering** vil være med til at styre investeringerne i retning af grøn genopretning og udbredelse af naturbaserede løsninger. Kommissionen vil i 2021 vedtage en delegeret retsakt i henhold til taksonomiforordningen⁷² med henblik på at fastlægge en fælles klassificering af økonomiske aktiviteter, der i væsentlig grad bidrager til at beskytte og genoprette biodiversitet og økosystemer. Dette vil senere på året blive understøttet yderligere af en **ny strategi for bæredygtig finansiering**, som vil være med til at sikre, at det finansielle system bidrager til at afbøde eksisterende og fremtidige risici for biodiversiteten og i højere grad afspejler, hvordan tab af biodiversitet påvirker virksomheders indtjeningsevne og langsigtede perspektiver⁷³.

Kommissionen vil endvidere fremme skattesystemer og prissætning, der afspejler miljøomkostningerne, herunder i forbindelse med tab af biodiversitet. Dette bør tilskynde til ændringer i de nationale skattesystemer for at flytte skattebyrden fra arbejde til forurening, lavt prissatte ressourcer og andre miljøeksternaliteter. **Princippet om, at "brugeren betaler" og "forurenere betaler"**, skal anvendes til at forebygge og rette op på miljøforringelser.

⁶⁹ Se [den fælles ramme og vejledningsdokumenter for biodiversitetssikring på EU-budgettet](#).

⁷⁰ Omkostningsoverslaget er baseret på den [konsekvensanalyse, der blev foretaget i 2018 af LIFE-forordningen](#) (SWD(2018) 292), en [undersøgelse af omkostningerne ved gennemførelsen af mål 2 i EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020](#) og data indsendt af 16 medlemsstater i henhold til artikel 8, stk. 1, i habitatdirektivet. Kommissionen vil ajourføre overslaget, navnlig baseret på medlemsstaternes prioriterede aktionsplaner i henhold til habitatdirektivet.

⁷¹ Herunder den fælles landbrugspolitik, samhørighedsfondene, Horisont Europa, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, LIFE og fonde for foranstaltninger udadtil.

⁷² Se [EU-klassificeringssystemet for bæredygtige aktiviteter](#).

⁷³ "[The Nature of Risk — A Framework for Understanding Nature-Related Risk to Business](#)", WWF, 2019.

Offentlige myndigheders købekraft udgør 14 % af EU's BNP og kan tjene som en stærk drivkraft for efterspørgslen efter produkter og tjenesteydelser fra virksomheder, der investerer i eller bidrager til naturbaserede løsninger. For at udnytte dette potentiale vil Kommissionen, når den foreslår yderligere lovgivning og vejledning om **grønne offentlige udbud**, integrere kriterier og overvågning med henblik på at fremme naturbaserede løsninger.

3.3.3. Måling og integrering af naturens værdi

Hensynet til den biologiske diversitet må integreres bedre i den offentlige og erhvervsmæssige beslutningstagning på alle niveauer. På grundlag af det eksisterende arbejde⁷⁴ vil Kommissionen i 2021 udvikle metoder, kriterier og standarder til beskrivelse af de væsentlige kendetegn ved biodiversiteten og dens tjenester, værdier og bæredygtige anvendelse.

Disse vil omfatte **måling af produkters og organisationers miljøaftryk**, herunder gennem livscyklustilgange og regnskab over naturkapital. I den forbindelse vil Kommissionen støtte iværksættelsen af et internationalt initiativ vedrørende regnskab over naturkapital

3.3.4. Forbedring af viden, uddannelse og færdigheder

Bekæmpelsen af tab af biodiversitet skal understøttes af et solidt videnskabeligt grundlag. Investeringer i forskning, innovation og udveksling af viden vil være afgørende for at kunne indsamle de bedste data og udvikle de bedste naturbaserede løsninger. Gennem forskning og innovation kan man afprøve og udvikle, hvordan man prioriterer "grønne" frem for "grå" løsninger, og hjælpe Kommissionen med at støtte investeringer i naturbaserede løsninger, f.eks. i tidligere industriområder, lavindkomstområder eller katastroferamte områder.

Den nye dagsorden for færdigheder vil spille en central rolle i overgangen til en grøn økonomi og i bekæmpelsen af tab af biodiversitet, og der vil blive sat fokus på uddannelse og omskoling af arbejdsstyrken i en bred vifte af sektorer.

Det kommende Horisont Europa-program vil omfatte en **langsigtet strategisk forskningsdagsorden for biodiversitet**, herunder en videnspolitikmekanisme for forskningsbaserede muligheder for at intensivere gennemførelsen af biodiversitetstilsagnene, med øget finansiering. Horisont Europas missioner⁷⁵ vil bidrage væsentligt til at afhjælpe videnmanglerne og finde løsninger til at forbedre økosystemernes tilstand og deres bidrag til menneskers sundhed.

Sideløbende hermed vil Kommissionen fremme partnerskaber, herunder et særligt biodiversitetspartnerskab, for at bygge bro mellem videnskab, politik og praksis og føre naturbaserede løsninger ud i livet. I 2020 vil Kommissionen også etablere **et nyt videncenter for biodiversitet** i tæt samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur. Centret vil: i) følge op på og vurdere de fremskridt, som EU og dets partnere har gjort, herunder i forbindelse med gennemførelsen af biodiversitetsrelaterede internationale

---

⁷⁴ [SWD\(2019\) 305](#).

⁷⁵ Missioner vedrørende [tilpasning til klimaændringer, herunder samfundsmæssig omstilling, vedrørende sunde have, kystområder og indre farvande](#), vedrørende [klimaneutrale og intelligente byer](#) og vedrørende [sund jordbund og fødevarer](#).

instrumenter, ii) fremme samarbejde og partnerskab, herunder mellem klima- og biodiversitetsforskere, og iii) understøtte politikudviklingen. Desuden vil Kommissionen øge sin støtte til Den Mellemlstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemtydelser.

Kommissionen vil i 2021 fremsætte et forslag til Rådets henstilling om tilskyndelse til samarbejde inden for **undervisning i miljømæssig bæredygtighed** med henblik på at fremme integrationen af biodiversitet og økosystemer i skoler, videregående uddannelser og erhvervsuddannelser. Dette vil give skoler og lærere vejledning om, hvordan man kan samarbejde og udveksle erfaringer om undervisning i biodiversitet på tværs af medlemsstaterne. Kommissionen vil også stille støttemateriale til rådighed, og den vil lette udveksling af god praksis vedrørende læreruddannelsesprogrammer inden for rammerne af EU's netværk.

4. DEN EUROPÆISKE UNION FOR EN AMBITIØS GLOBAL BIODIVERSITETSDAGSORDEN

Biodiversitet er en prioritet i EU's foranstaltninger udadtil og en integreret del af bestræbelserne på at opfylde FN's mål for bæredygtig udvikling. Den vil blive integreret i alle bilaterale og multilaterale engagementer gennem EU's diplomati i forbindelse med den grønne pagt og kommende grønne alliancer⁷⁶. Kommissionen vil arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om at sikre et højt ambitionsniveau i EU og mobilisere alle kræfter til gavn for biodiversiteten i verden.

4.1. Styrkelse af ambitionsniveauet og engagementet på verdensplan

Beskyttelse af biodiversitet er en global udfordring, og det næste årti bliver afgørende. De globale bestræbelser inden for rammerne af FN's konvention om den biologiske mangfoldighed har i vid udstrækning været utilstrækkelige. Naturen har ikke råd til halve foranstaltninger eller manglende ambition.

I denne ånd er EU parat til at lede indsatsen — sammen med ligesindede partnere i **en højambitiøs koalition om biodiversitet** — for at nå til enighed om en ambitiøs ny global ramme for tiden efter 2020 på den 15. partskonference under konventionen om den biologiske mangfoldighed.

Med denne strategi foreslår Kommissionen ambitiøse tilsagn, som EU kan bidrage med. EU bør også støtte regeringer og interessenter i hele verden med at optrappe deres ambitionsniveau og indsats betydeligt.

Kommissionen foreslår, at EU sikrer, at den globale ramme for tiden efter 2020 som minimum omfatter følgende elementer:

- Overordnede globale mål for biodiversitet for 2050 i overensstemmelse med FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og visionen om at "leve i harmoni med naturen". Ambitionen bør være, at **alle verdens økosystemer inden 2050 er genoprettet, gjort modstandsdygtige og beskyttet i tilstrækkelig grad**. Verden bør forpligte sig til at arbejde ud fra nettogevinstprincippet for at give mere tilbage til naturen, end den tager. Verden bør forpligte sig til at undgå menneskeskabt udryddelse af arter — i det mindste der, hvor det kan undgås.

---

⁷⁶ Grønne alliancer vil fokusere på samarbejde med afrikanske og andre partnerlande med henblik på at gennemføre den grønne pagt.

- Ambitiøse **globale 2030-mål i overensstemmelse med EU-tilsagnene** i denne strategi. Disse mål bør klart fokusere på årsagerne til biodiversitetstab og være specifikke, målbare, realiserbare, relevante og tidsbundne.
- En langt **stærkere gennemførelses-, overvågnings- og evalueringsproces**. Parterne bør revidere deres nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner inden udgangen af 2021 eller som minimum forelægge nationale tilsagn for de vigtigste mål. Der bør være en **regelmæssig cyklus for evaluering**, hvor man ser på de fremskridt, der er gjort i retning af at nå målene, med mulighed for intensivere indsatsen, hvis det er nødvendigt. Disse evalueringer bør baseres på en uafhængig, videnskabeligt baseret mangelanalyse og fremsynsproces med fælles overordnede indikatorer for alle parter.
- **En befordrende ramme** til at virkeliggøre ambitionen på områder såsom finans, kapacitet, forskning, innovation og teknologi.
- **En rimelig og retfærdig fordeling af de fordele**, som opstår ved udnyttelsen af de genetiske ressourcer, der er forbundet med biodiversitet.
- **Et princip om lighed**. Dette omfatter respekt for oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, og at de deltager fuldt ud og reelt. Der bør benyttes en inklusiv tilgang med deltagelse af alle interessenter, herunder kvinder, unge, civilsamfundet, lokale myndigheder, den private sektor, den akademiske verden og videnskabelige institutioner.

4.2. Brug af foranstaltninger udadtil til at fremme EU's ambitioner

4.2.1. International havforvaltning

I overensstemmelse med den internationale havforvaltningsdagsorden⁷⁷ vil EU støtte indgåelsen af en ambitiøs retligt bindende aftale om **havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion**, inden udgangen af 2020. Den skal fastlægge klare globale procedurer for kortlægning, udpegning og effektiv forvaltning af økologisk repræsentative beskyttede havområder på det åbne hav. Den bør ratificeres og gennemføres hurtigst muligt.

EU bør også bruge al sin diplomatiske indflydelse og opsøgende aktiviteter til at hjælpe med at skabe enighed omkring udpegelsen af tre store **beskyttede havområder i Det Antarktiske Ocean**⁷⁸, hvoraf to, i det østlige Antarktis og i Weddellhavet, har EU som medforslagsstiller. Hvis der opnås enighed, vil det være et af de største naturbeskyttelsestiltag nogensinde.

Arbejdet vil fortsætte i fællesskab med partnerlande og regionale organisationer med henblik på at indføre foranstaltninger til beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af følsomme maritime økosystemer og arter, herunder i områder uden for national jurisdiktion, idet fokus vil være på havbiodiversitetshotspots. EU bør fortsat støtte små udviklingsøstater og andre relevante partnerlande i at deltage i møder i regionale og globale organisationer og organer og i at gennemføre relevante internationale tilsagn og regler.

⁷⁷ [International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid](#) (JOIN(2016) 49).

⁷⁸ Inden for rammerne af [Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis](#).

EU vil anvende **nultolerance over for ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri** og bekæmpe overfiskning, herunder gennem WTO-forhandlinger om en **global aftale om at forbyde skadelig fiskeristøtte**.

EU bør i internationale forhandlinger slå til lyd for, at marine mineraler i internationale havbundsområder ikke må udnyttes, før **dybhavsudvindingens virkninger** på havmiljøet, biodiversiteten og menneskelige aktiviteter er blevet tilstrækkeligt undersøgt, indtil man har fået overblik over risiciene, og indtil man ved hjælp af teknologier og operationel praksis er i stand til at påvise, at der ikke sker alvorlig skade på miljøet, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet⁷⁹ og under hensyntagen til Europa-Parlamentets opfordring⁸⁰. Sideløbende hermed vil EU fortsætte med at finansiere forskning i konsekvenserne af dybhavsminedriftsaktiviteter og i miljøvenlige teknologier. EU bør også slå til lyd for større gennemsigtighed i internationale organer såsom Den Internationale Havbundsmyndighed.

4.2.2. Handelspolitik

Handelspolitikken vil aktivt støtte og være en del af den grønne omstilling. I denne ånd vil Kommissionen sikre fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af biodiversitetsbestemmelserne i alle handelsaftaler, herunder via EU's øverste ansvarlige for håndhævelse af handelsaftaler. Kommissionen vil foretage en bedre vurdering af indvirkningen på biodiversiteten, ved at der fastlægges opfølgende foranstaltninger for at styrke biodiversitetsbestemmelserne i eksisterende og nye aftaler, hvis det er relevant. Kommissionen vil i 2021 også fremsætte et lovgivningsforslag og andre foranstaltninger for at undgå eller minimere markedsføring i EU af produkter, der er knyttet til skovrydning eller skovforringelse⁸¹, og fremme skovvenlig import og skovvenlige værdikæder. Kommissionen vil tage en række skridt for at **slå ned på ulovlig handel med vilde dyr og planter**. Denne handel bidrager til udtynding eller udryddelse af hele arter, er verdens fjerdemest lukrative sorte marked og menes at være en af årsagerne til udviklingen af zoonotiske sygdomme. Vi har en menneskelig, økonomisk og miljømæssig forpligtelse til at afvikle den.

Kommissionen vil med dette for øje revidere EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter i 2021 og foreslå en yderligere **skærpelse af reglerne for handel med elfenben** i EU senere i år. Den vil undersøge en eventuel revision af direktivet om miljøkriminalitet, herunder ved at overveje at udvide anvendelsesområdet og indføre særlige bestemmelser for de strafferetlige sanktionstyper og -niveauer. Den vil overveje at styrke koordinerings- og efterforskningskapaciteten i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) med henblik på at samarbejde med medlemsstater og tredjelande om at forebygge ulovlig handel og forhindre ulovlige produkter i at komme ind på det indre marked.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med partnerlande om at sikre en gnidningsløs og retfærdig omstilling, idet den især vil mobilisere Aid for Trade-initiativet for at sikre, at partnerne høster fordelene ved biodiversitetsvenlig handel.

---

⁷⁹ I henhold til artikel 191, stk. 2, i TEUF skal Unionens politik på miljøområdet tage sigte på et højt beskyttelsesniveau og bygge på forsigtighedsprincippet.

⁸⁰ [Europa-Parlamentets beslutning om international havforvaltning](#) (2017/2055(INI)).

⁸¹ I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om [intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove](#) (COM(2019) 352).

4.2.3. *Internationalt samarbejde, naboskabspolitik og mobilisering af ressourcer*

En ambitiøs global ramme for biodiversitet efter 2020 vil kræve øget samarbejde med partnerne, øget støtte og finansiering og udfasning af subsidier, der skader biodiversiteten. I det sidste årti har EU og dets medlemsstater i fællesskab fastholdt deres tilsagn om at **fordoble de finansielle strømme til udviklingslandene med henblik på at støtte biodiversiteten**⁸². EU er parat til at fortsætte samarbejdet med sine partnere og øge sin støtte yderligere efter 2020. Dette vil være en del af arbejdet med bevarelse, genopretning og bæredygtig anvendelse af biodiversitet samt integration af biodiversitet i alle udviklings- og partnerskabspolitikker. Desuden vil EU ved at integrere politikkoherens for bæredygtig udvikling i alle sine politikker mindske presset på biodiversiteten i hele verden. EU bør i det internationale samarbejde fremme bæredygtige landbrugs- og fiskerimetoder og foranstaltninger til beskyttelse og genopretning af verdens skove. Der vil også blive lagt særlig vægt på bæredygtig forvaltning af vandressourcer, genopretning af nedbrudte arealer og beskyttelse og genopretning af områder med biodiversitet, som har en stor mængde økosystemtjenester og et stort potentiale til at modvirke klimaændringer. En bedre beskyttelse af naturlige økosystemer kombineret med en indsats for at reducere handelen med og forbruget af vilde dyr og planter vil også bidrage til at forebygge og opbygge modstandsdygtighed over for potentielle fremtidige sygdomme og pandemier. EU vil øge sin støtte til den globale indsats for at anvende **One Health-tilgangen**⁸³, som anerkender den tætte forbindelse mellem menneskers sundhed, dyresundhed og en sund og modstandsdygtig natur.

EU vil optrappe støtten til partnerlande i hele verden for at nå de nye globale mål, bekæmpe miljøkriminalitet og tackle drivkræfterne bag tabet af biodiversitet. I Afrika vil EU lancere initiativet **NaturAfrika** for at beskytte vilde dyr og planter og vigtige økosystemer, samtidig med at lokalbefolkningerne tilbydes muligheder i grønne sektorer. Der vil blive udviklet lignende projekter i andre regioner. EU vil også støtte landene på Vestbalkan og EU's naboskabslande i deres bestræbelser på at beskytte biodiversiteten.

EU vil i hele sit arbejde styrke forbindelserne mellem **beskyttelse af biodiversitet og menneskerettigheder**, ligestilling mellem kønnene, sundhed, uddannelse, konfliktsensitivitet, den rettighedsbaserede tilgang, jordbesiddelse og den rolle, som oprindelige folk og lokalsamfund spiller.

Som led i EU's globale bestræbelser vil EU fremme koalitioner for biodiversitet med partnere og civilsamfundet i hele verden. For eksempel lancerede Kommissionen i marts 2020 den **globale koalition for biodiversitet** med nationalparker, akvarier, botaniske haver, zoologiske haver, naturhistoriske museer og videnskabsmuseer for at gøre mennesker i hele verden mere bevidste om behovet for at beskytte og fremme biodiversiteten. Kommissionen vil overveje at lancere eller tilslutte sig andre højambitiøse koalitioner for at bidrage til udviklingen af rammen for tiden efter 2020.

---

⁸² Inklusive international finansiering, hvor biodiversitet er det primære mål eller et betydeligt sekundært mål i overensstemmelse med [CBD COP11-beslutning XI/4](#) og de finansielle rapporter fra EU og medlemsstaterne, der blev forelagt for konventionen om den biologiske mangfoldighed i 2015 og 2018.

⁸³ <https://www.who.int/features/qa/one-health/en/>.

5. KONKLUSION

Den eneste måde, hvorpå man kan bevare kvaliteten og kontinuiteten i menneskers liv på jorden, er ved at beskytte og genoprette biodiversiteten. De tilsagn, der foreslås i denne strategi, baner vej for ambitiøse og nødvendige ændringer — ændringer, der vil sikre velfærd og økonomisk velstand for nuværende og kommende generationer i et sundt miljø. Gennemførelsen af disse tilsagn vil tage hensyn til de forskellige udfordringer på tværs af sektorerne, regionerne og medlemsstaterne, anerkende behovet for at sikre social retfærdighed, fairness og inklusion i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder, og det vil kræve ansvarsfølelse og en stærk fælles indsats fra EU, dets medlemsstater, interessenter og borgerne.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at godkende denne strategi forud for den 15. partskonference under konventionen om den biologiske mangfoldighed. For at sikre fuldt politisk ejerskab af denne strategi vil Kommissionen foreslå at gøre resultater til et fast punkt på dagsordenen for Rådet og Europa-Parlamentet. Den vil tage strategien op til fornyet vurdering senest i 2024 for at vurdere de fremskridt, der er gjort, og om der er behov for yderligere tiltag for at nå målene.